

هو الله - ای یاران عبدالبهاء الحمد لله از سروستان...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۹۴

هو الله

ای یاران عبدالبهاء الحمد لله از سروستان نفحات گلستان محبت الله منتشر و رائحه معرفت الله ساطع و نور هدی لامع و آیات کبری ظاهر و باهر. اقلیم جلیل فارس چون مطلع نیر آفاق بود عبدالبهاء را نهایت آرزو چنان که در قطب عالم خیمه برافرازد و علم سبقت و پیشی بر کل اقلیم بلند فرماید. الحمد لله در این ایام حرکتی نموده بالأخص سروستان و نیریز. حال از آن کشور هزیز اریاح لواح محبت الله به گوش جان می رسد، طوبی لکم و حسن مآب و بشری لکم بفیض من رب الأریاب. عبدالبهاء به ملکوت ابهی عجز و نیاز می نماید و تضرع و ابتهال می کند که کشت الهی در آن کوه و دشت روز بروز نشو و نما نماید و سبز و خرم گردد و خوشه و دانه و خرمن فرماید کزرع اخراج شطاه فاستغلظ و استوی علی سوجه یعجب الزرع و امیدم چنان است که هر خوشه ای خرمن گردد و هر دانه ای فیض و برکت حضرت ذوالمنن شود. ای یاران جمیع طوائف و امم منجمد و مخمود و جمیع قبائل و ملل گرفتار یأس و قنوط. اهل بها باید چنان حرکت و جنبشی نمایند که کافه اهل ارض را به اهتزاز آرند و چنان پرتوی افروزند که شرق و غرب را منور نمایند و به رفتار و کرداری پردازند که شهیر آفاق شوند و مظاهر فیض کوکب اشراق گردند و علیکم البهاء الأبهی. ع ع

ORIGINAL

AUDIO